N°. 39. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT

Van Zondag den 15den Mei.

SURINAME.

Algemeene Secretarij.

Den 14 *Mei* 1831.

Alzoo GEORGE KUSTNER, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om Brieven van Vrijdom, voor de hem in eigendom aankomende Mulattin, genaamd SUSANNA.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen, alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *zes* weken na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, de verzochte Brieven van Vrijdom worden uitgereikt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, de Nd. Am. Brik *Cipher*, Kapt. J. PICKERING, laatst van Caijenne.

Idem, de Nd. Am. Brik *New. Columbia*, Kapt. L. PERRY, van Bristol.

Den 12den, Z. M. Brik van Oorlog *de Valk*, Komm. de 1ste Luitenant ter Zee, GELLUP, van Curaçao.

UITGEKLAARD.

Den 13den, het Schip *Edams Welvaren*, Kapt. H. ROLFF, lading: 305 vaten Suiker, 22 balen schoone - en 1 dito vuile Katoen.

Idem, het Schip *Ipenrode*, Kapt. M. CHARLAU, lading: 115 vaten en 1404 balen heele-, 23 vaten en 356 balen gebr. Koffij, en 180 balen schoone Katoen; — beide naar Amsterdam.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

LUXEMBURG, 25 *Maart.* De gouverneur-generaal, hertog *Bernhard van Saksen Weimar*, heeft den bewoners van dit groot-hertogdom, bij proclamatie, bekend gemaakt, dat de duitsche bonds-vergadering in hare bijeenkomst van den 22 Maart, te Frankfort, heeft besloten: »dat een corps van 24000 man troepen zal worden uitgerust, om dadelijk te veld te kunnen trekken, ten einde de rust en het gezag van Z. M. den Koning der Nederlanden, als groot-hertog van gemeld groot-hertogdom, te herstellen; — dat daartoe zijn aangewezen het 10de corps (bestaande grootendeels uit hanoversche, holsteinsche en mecklenburgsche troepen) en de tweede divisie van het 9de corps (bestaande uit saksische, keur-hessische en nassausche militairen) en dat de regeringen, tot welker contingenten deze troepen behooren, zijn verzocht, de noodige maatregelen te willen nemen, opdat zij, op bekomen bevel, dadelijk zouden kunnen aftrekken."

Daar het onderhoud dezer troepen noodwendig ten laste moet komen van het groothertogdom, heeft de hertog gemeend, dat het van belang was, dit besluit dadelijk te doen afkondigen, opdat de inwoners, door zich onmiddelijk aan het koninklijk gezag te onderwerpen, zich nog in tijds voor dergelijken last, immers voor een groot gedeelte van denzelven, souden kunnen vrijwaren. Tevens heeft de hertog, in afwachting van het bepaald getal der benoodigde rations leeftogt en voeder, degenen, welke zich met de levering daarvan zouden willen belasten, uitgenoodigd, om kennis te nemen van de voorwaarden, op welke dezelve zal worden gegund.

Eindelijk heeft de hertog, ten einde alle onzekerheid te doen ophouden, nopens het regt verstand van de bij proclamatie van 19 Februarij ll. afgekondigde amnestie, bekend gemaakt, dat hij door Z. M. den Koning gemagtigd is, om te verklaren: »dat niemand het zij wegens uitgebragte stemming, betoonde staatkundige denkwijze, of verrigte ambtsbezigheden, onder het oproerig bestuur, zal worden vervolgd; — dat de vergiffenis zich uitstrekt tot de *onder-officieren* en *soldaten*, die hunne vanen hebben verlaten; — dat de wettige beambten, die van hunne posten door het oproerig bewind zijn ontzet, dezelve dadelijk zullen hernemen; — dat de beambten, die den eersten October in Luxemburg gevestigd waren, en hunne posten verlaten hebben, om in dienst van Belgie over te gaan, zullen worden aangemerkt, als hun ontslag te hebben genomen, en dat zoodanig beambten, welke zich aan het terughouden van openbare gelden en papieren hebben schuldig gemaakt, geen deel aan de amnestie zullen hebben, voor dat een en ander zal zijn terug gegeven."

'S HERTOGENBOSCH, 31 *Maart.* Het battaillon schutterij Gelderland, 't welk sterk 1000 man, te Tiel, onder bevel van den graaf *van Rechteren*, is georganiseerd, is alhier doorgetrokken, ten einde voor eerst te Dongen te kantonneren. De goede militaire houding dezer krachtvolle lieden heeft de algemeene aandacht opgewekt.

— Z. E. de gouverneur is naar Bergen-op-Zoom vertrokken, om kennis te nemen van den staat van zaken, daar ter stede. Het is de bomvrije poterne *Stoelemat*, tusschen de bastions Belvedere en Oranje, en dienende tot een laboratorium, welke is gesprongen. De schade aan gebouwen moet vrij aanmerkelijk zijn.

— Brieven van de pruissische grenzen, van 28 Maart melden het navolgende: »De courier-wissel tusschen de onderscheidene hoven is levendiger dan ooit.

»De pruissische militairen in dezen omtrek zijn steeds op den voet van oorlog.

»Maastricht wordt uit Aken van veel leeftogt voorzien, de geregelde gemeenschap is echter nog niet geopend. — Tot zaturdag hebben de Belgen Eijsden bezet; sedert zijn ze, en wel na de aankomst van engelsche commissarissen, afgetrokken. Te Maaseijk ligt echter nog een deel der bende van *Mellinet* verschanst. — Men verneemt, dat de meeste regters en advocaten Maastricht verlaten hebben, ten einde zich naar Hasselt te begeven."

Een nadere brief, van den 29sten, meldt de navolgende bijzonderheden: »In Luik is alles in rep en roer. Dezen nacht zijn vijf huizen geplunderd, en is men in de straten handgemeen geweest. Het gemeen is belgischgezind, en die wat te verliezen heeft, verklaart zich voor den prins *van Oranje.* Reeds heeft men twee wagens met vlugtelingen, waaronder ettelijke geestelijken, in Aken zien aankomen."

— In Luik moeten 2800 man belgische miliciens vereenigd worden, voor welke men wapenen, noch kleeding heeft, en die bij de burgers moeten worden in kwartier gelegd.

BREDA, 31 *Maart.* In den ochtend van den 29sten heeft eene belgische bende, sterk 200 man, en ditmaal aangevoerd door een hoofd officier, ons grondgebied weder geschonden. Vijftig derzelve zijn doorgedrongen tot Zundert, en hebben, onder het gestadig roeren van de trom, post gevat bij de roomsche kerk; de overigen zijn, met 2 stukken geschut, te Wernhout gebleven, en hebben zich aldaar achter eenig houtgewas verborgen. Zij zijn onverrigter zake afgetrokken, en schenen het oogmerk te hebben, om de onzen in eene hinderlaag te lokken.

— In Belgie speelt het gemeen op eene vreesselijke wijze den baas; in Brussel niet alleen, maar ook in Leuven en Luik moet zijn geplunderd. In Antwerpen heerschte laatstelijk eene doodsche stilte, doch was men mede zeer beducht voor buitensporigheden van het gepeupel. Aldaar commandeert thans zekere generaal *Beaulieu*, en zijn verscheidene hoofd-officieren gearresteerd.

— Volgens bijzondere berigten, moeten de fransche fondsen, ten gevolge van de vrees voor oorlog tusschen Frankrijk en Oostenrijk, [denkelijk den 28sten] aanmerkelijk zijn gedaald, en de 5 pc. rente, onder andere, tot 77 fr. 50 zijn verhandeld.

(*Haarl. Courant.*)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 18 *Maart.* De jongste verandering in het fransche ministerie vindt hier over 't algemeen bijval, naardien men zich voorstelt, dat het nieuwe kabinet eene betere kans voor het behoud van den vrede aanbiedt. Velen vreezen echter, dat het nieuwe ministerie niet van langen duur zal wezen, en dat, daar wel sommige personen, maar geenszins de omstandigheden veranderd zijn, de zaken in den grond nog geen beter aanzien bekomen hebben. In dezen geest redeneert ook de ministeriele *Courier*, welke zijne meening te kennen geeft, dat de verandering voor Frankrijk geen kwaad voorspelt; maar dat de tijd zal moeten leeren, of dezelve veel goeds zal te weeg brengen.

Het genoemd dagblad: hetwelk zich ten hoogste beklaagt over de achtelooze taal, welke de regent van Belgie, in zijne proclamatie aan de Luxemburgers, onlangs ten aanzien van de groote mogendheden gevoerd heeft, hoopt tevens, dat het nieuwe fransche ministerie het belgisch bestuur tot meerdere matiging en ontzag zal stemmen; hetzelve meent toch, dat het te betreuren zoude zijn, indien Groot-Brittannie met Frankrijk in twist geraakte, doch geeft tevens te kennen, dat het zich laat aanzien, dat hiervoor geene vrees bestaat, nademaal de Franschen voor meer gewigtige belangen dan die van Belgie te zorgen hebben, en gewisselijk, even als de Engelschen, zullen inzien, dat men te veel gewigt aan Belgie gehecht heeft, en dat de twist tusschen dat land en Holland gemakkelijk vereffend kan worden, zonder dat de groote mogendheden van Europa in een geschil gewikkeld worden.

Den 20 *Maart.* Donderdag hebben de ministers der groote mogendheden weder eene conferentie gehouden ten huize van lord *Palmerston.* — Gisteren liep het gerucht ter beurze, dat Engeland zich gereed maakte, om het besluit der conferentie, waarbij Luxemburg, afgescheiden van Belgie, wordt verklaard te behooren tot het duitsch verbond, onder het bestuur van Z. M. den Koning der Nederlanden, door het afzenden van schepen naar de belgische havens, kracht bij te zetten.

(*Haarl. Courant.*)

FRANKRIJK.

PARIJS, 27 *Maart.* [*Uittreksel uit een bijzonderen brief.*] »Het gouvernement houdt, tot genoegen der bedaarde en welgezinde lieden, steeds vol. De associatien worden openlijk afgekeurd, en hebben reeds meer dan een lid verloren.

»De vraag van vrede en oorlog is steeds onbeantwoord. Het ministerie wil den vrede, maar niet tot elken prijs. De intogt der Oostenrijkers in Bologna zal, zoo men zich vleit, deze vraag niet beslissen; anders zoude het zijn, indien Oostenrijk zich meester maakte van Alexandria (eene hoofdvesting van Piemont).

„De belgische aangelegenheden worden meer en meer ingewikkeld. Men spreekt van een ontwerp, om dat land ten oosten door Pruissen, ten zuiden door Franschen, ten westen door Engelschen te doen bezetten, doch ook dat zoude een tijdelijke maatregel zijn, welke tot nieuwe moeijelijkheden aanleiding zoude geven.

„Het gouvernement zal eene leening van 120 millioenen openbaar aan dengenen, die dezelve tegen de minste rente wil aannemen, aanbesteden.

„In het binnenland wordt het rustiger. De woelingen der Carlisten boezemen geene wezenlijke vrees in. De gewezene ministers schijnen zeer tevreden in hunne gevangenis te Ham.

Het besluit des Konings, om de Tuilerien te betrekken, vindt bijval. Z. M. zal eerst de bepaling der civile lijst afwachten, alvorens zich derwaarts te begeven.

„Een gerucht, als of de minister *Sebastiani* door den heer *Molé* zoude worden vervangen, wordt niet geloofd. Men meent, dat de Koning dien staatsman niet missen wil.

„De generaal *Lafayette* is steeds het punt van vereeniging voor de zoogenaamde patriotten, die echter geen gering misbruik maken van 's mans naam, om het bestuur te bemoeijelijken."

Den 27 *Maart.* Het ministerieel blad behelst de tijding van het bezetten van Bologna door de oostenrijksche troepen. Het verzekert, dat deze troepen bestemd waren geweest, om niet verder dan Ferrara te trekken, doch dat, uit hoofde de insurgenten eene talrijke krijgsmagt hadden afgezonden, om zich van Rome meester te maken en den Paus van daar te drijven, de oostenrijksche generaal het noodzakelijk heeft geoordeeld, zich terstond van Bologna te verzekeren, ten einde langs dien weg, zoo mogelijk, den aanval op Rome te verhinderen. — Genoemd blad erkent, dat ten gevolge dezer gebeurtenis verschillende vragen kunnen ontstaan, maar laat niet onopgemerkt, dat het besluit van Oostenrijk in dezen genomen is, voor dat de ministeriele omwenteling in Frankrijk te Weenen bekend was, en voegt 'er bij, dat het wel half April zal worden, alvorens men kennis zal dragen van den indruk, dien deze verandering in 't buitenland heeft gemaakt.

— De onverschilligheid van het italiaansche volk voor de zaak der omwenteling maakt bij de liberalen hier te lande eenen onaangenamen indruk. De minister *Sebastiani* wordt van deze zijde beschuldigd, van het bewind van Frankrijk in een zeer moeijelijken toestand te hebben gebragt, namelijk, in de noodzakelijkheid, om te moeten kiezen tusschen eene niet zeer eervolle werkeloosheid en eene ter ongelegener tijd ondernomenen oorlog. (*Haarl. Courant.*)

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 26 *Maart.* Uit hetgeen het oostenrijksch regerings blad, nopens den intogt der keizerlijke troepen in de stad Parma, op den 13den dezer, mededeelt, blijkt, dat de insurgenten in 't minst geenen tegenstand hebben geboden; de burgerwacht was bij de aannadering der troepen uiteengegaan. Reeds den 9den heeft het provisioneel bestuur der opstandelingen zich voor ontbonden verklaard; de leden van hetzelve hebben getracht uit de stad te ontkomen, doch zijn door de verbitterde menigte met geweld naar het raadhuis terug gevoerd en genoodzaakt het bestuur weder op zich te nemen. Een honderdtal jonge lieden, welke zich bijzonder op den voorgrond gesteld hadden, zijn 'er in geslaagd, om naar Bologna de wijk te nemen. Sedert den 9den moet de stad het schouwspel eener voorbeeldelooze verwarring hebben opgeleverd.

— Een onzer dagbladen deelt, gelijk het verzekert, uit eene geloofwaardige bron, een berigt mede van den Main, van den 20sten dezer, waarin gemeld wordt, dat binnen kort aan de aanmatigingen der Belgen, voor zoo verre zij de waardigheid en de magt van het duitsch-verbond betreffen, op eene krachtdadige wijze een einde zal gemaakt worden. Men had namelijk vernomen, dat een corps duitsche bonds-troepen, van 30,000 man aan de grenzen van Luxemburg bijeen zoude getrokken worden, om de londensche protocollen, voor zoo verre zij het groot-hertogdom betreffen, ten uitvoer te leggen. Het bedoelde corps zoude grootendeels bestaan uit de contingenten van Hanover, Keur-Hessen, Nassau en de Hanze-steden;— 12,000 man Pruissen zouden de reserve uitmaken. Deze reserve zoude denkelijk vooreerst aan de luxemburgsche grenzen blijven staan, en slechts dan tot de occupatie des lands medewerken, als de genoemde contingenten daartoe niet toereikende mogten zijn. — Men voegt 'er als een gerucht, voor welks waarheid men echter niet wil instaan, bij, dat de gezamenlijke duitsche bonds-regeringen uitgenoodigd of overeengekomen zijn, om tegen de tweede helft van April hare contingenten marschvaardig te houden.

Den 27 *Maart.* Brieven uit Bologna, van den 17den, gewagen van eene poging, welke aldaar door de ontevredene menigte zoude zijn aangewend geworden, om de leden van het provisioneel gouvernement met geweld van het bestuur te verwijderen; dezelve was echter mislukt. De afgevaardigden voor het zoogenaamd nationaal congres, welks zamenkomst onlangs eerst in April bepaald was geworden, waren nu tegen den 20sten dezer bijeen geroepen. Voorts wordt in de genoemde brieven de zaak der insurgenten, zoo wel wat de stemming der volksmenigte als de geldmiddelen betreft, zeer ongunstig afgeschilderd.

— Naar luid van bijzondere berigten uit Livorno, van den 16den, zoude men aldaar eenigermate bezorgd zijn geweest voor eene landing van italiaansche verbannenen, welke zich, naar men zeide, in grooten getale op Corsica vereenigd hadden. Men was echter onderrigt geworden, dat die lieden niet meer dan 50 in getal waren, en dat zij er geenszins aan dachten, om in Toscane eene landing te beproeven, ten einde aldaar onrust te verwekken, maar veeleer op eene gunstige gelegenheid wachtteden, om in de nabijheid van Rome den insurgenten de hand te reiken; bovendien wilde men ter deze zake ook van den kant der fransche regering geruststellende verzekeringen hebben ontvangen. — In Toscane was alles rustig; bij het vernemen van de eerste tijdingen der italiaansche onlusten, waren de gemoederen der jonge lieden wel eenigzins in beweging geraakt, doch thans werd men weder bedaarder, zoo dat het zich liet aanzien, dat voor geene woelingen te vreezen was.

(*Haarl. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

Te PARAMARIBO bij J. J. ENGELBRECHT.